

- o nałożenie na Wspólnoty Europejskie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 60.000 euro wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty włącznie z tytułu utraconych korzyści z tego powodu, iż skarżąca nie mogła wykorzystać i rozszerzyć swych kompetencji w wyniku odrzucenia jej oferty;
- o nałożenie na Wspólnoty Europejskie obowiązku naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą w związku z tym, iż utraciła ona możliwość wygrania kolejnego przetargu, szacowanej na 10 % wartości netto kolejnego przetargu lub 25.000 euro;
- tytułem roszczenia alternatywnego, o nałożenie na Wspólnoty Europejskie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 26.400 euro wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty włącznie, poniesionej przez skarżącą z tytułu utraty możliwości wygrania przetargu;
- o zasądzenie od Wspólnot Europejskich kosztów w wysokości 10.000 euro wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty włącznie, poniesionych przez skarżącą na przygotowanie oferty;
- o zasądzenie od Wspólnot Europejskich kosztów w wysokości 40.000 euro wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty włącznie, poniesionych przez skarżącą na uzyskanie dowodów oraz przedstawienie sprawy europejskiemu rzecznikowi praw obywatelskich;
- o obciążenie Wspólnoty Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne twierdzenia:

We wrześniu 1996 r. skarżąca przystąpiła do przetargu otwartego, ogłoszonego przez Komisję w zakresie usług, o których mowa w dyrektywie odnoszącej się do jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, nie wygrała go jednak.

Zdaniem skarżącej Komisja postąpiła wbrew obowiązkowi przejrzystości, który powinien być przestrzegany w ramach przetargów. Skarżąca twierdzi, że Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, w wyniku skargi złożonej przez nią, doszedł do tego samego wniosku.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 3 dyrektywy Rady z dnia 18 czerwca 1992 r., 92/50/EWG, odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi ⁽²⁾. Zdaniem skarżącej Komisja potraktowała poszczególne oferty w sposób odmienny, naruszając zasadę dobrej administracji.

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również art. 12 pkt 1 dyrektywy 92/50/EWG, albowiem nie powiadomiła skarżącą o przyczynach odrzucenia jej oferty w terminie 15 dni od daty otrzymania stosownego żądania na piśmie.

Skarżąca utrzymuje ponadto, że gdyby Komisja postąpiła zgodnie z zasadami dobrej administracji, dopuściłaby skarżącą do fazy udzielania zamówienia. W takim wypadku zdaniem skarżącej wygrałaby ona ów przetarg.

Skarżąca twierdzi ponadto, iż zgodnie z art. 16 i 17 pkt 2 dyrektywy 92/50/EWG Komisja miała obowiązek przesłania w ciągu 48 godzin od chwili udzielenia zamówienia publicznego ogłoszenia o wynikach przeprowadzonego postępowania do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich.

Na koniec skarżąca oświadcza, że Komisja próbowała wprowadzić ją w błąd.

⁽¹⁾ Ogłoszenie przetargu otwartego – XI.D.1 (Dz.U. 1996 r. C 323, str. 35).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 czerwca 1992 r., odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, str. 1).

Skarga wniesiona dnia 9 kwietnia 2004 r. przez Lapin liitto (Radę Regionalną Laponii) oraz gminy Enontekiö, Inari, Utsjoki i Unto Autto, hodowcę reniferów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-141/04)

(2004/C 146/11)

(język postępowania: fiński)

Dnia 9 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Europejskiej przez Lapin liitto oraz gminy Enontekiö, Inari, Utsjoki i Unto Autto, hodowcę reniferów, reprezentowanych przez Kari Martinen i profesora Pertti Eilavaara'ę.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- unieważnienie i usunięcie z decyzji Komisji informacji na temat regionów Finlandii, ze uwagi na fakt, iż są one bezprawne ze względu na sposób, w jaki zostały w niej przedstawione.

- usunięcie w szczególności strefy chronionej parku narodowego Pallas-Ounastunturi (F11300101), gdyż objęcie jej wykazem jest niezgodne z prawem i narusza prawa skarżącego Unto Autto, hodowcy reniferów.
- zwrot kosztów postępowania w całości, łącznie z odsetkami, naliczanymi od dnia ogłoszenia wyroku.

Zarzuty i główne argumenty:

Decyzja Komisji 2004/69/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów w alpejskim regionie biogeograficznym mających znaczenie dla Wspólnoty, oparta jest na podstawach niezgodnych z prawem z następujących powodów:

- Komisja przekroczyła swe kompetencje przyjmując wykaz terenów przedstawiony przez Republikę Finlandii.
  - Komisja nie dokonała kontroli legalności decyzji Republiki Finlandii w sposób zgodny z Traktatem Rzymskim lub wymogami dyrektywy dotyczącej środowiska naturalnego. W związku z powyższym, wykonane przez nią prace przygotowawcze zostały wykonane zgodnie z procedurą sprzeczną z załącznikiem nr III do dyrektywy dotyczącej środowiska naturalnego.
  - Republika Finlandii przygotowała swoją decyzję w sprawie terenów w sposób sprzeczny z prawem wspólnotowym, ze względu na niezastosowanie dyrektywy dotyczącej środowiska naturalnego w sposób zgodny z załącznikiem nr III, który to obowiązek usankcjonowany został przez szereg orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości.
- W sprawie utworzenia alpejskich regionów biogeograficznych nie skonsultowano się ze skarżącymi, a dalszej części postępowania przygotowawczego w Finlandii nie oparto na procedurze przewidzianej w dyrektywie dotyczącej środowiska naturalnego.
- Unto Autto podnosi w szczególności, iż Decyzja Komisji 2004/69/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów w alpejskim regionie biogeograficznym mających znaczenie dla Wspólnoty nie zapewnia ochrony jego praw podstawowych, ponieważ wywołuje ona skutki prawne, przy równoczesnym braku ochrony jego praw podstawowych. Pod pojęciem praw podstawowych mieszczą się przyznane w Konstytucji Republiki Finlandii prawa ochrony własności, swobodnego wykonywania działalności zawodowej, jak również prawa związane z ochroną kultury. Decyzja Komisji narusza również prawa podstawowe usankcjonowane i stosowane w ramach ugruntowanej praktyki działań Unii Europejskiej.
-